

ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΑΝΑΣΙΩΤΗΣ

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

1.- Τα έγγραφα που αναγνώστηκαν, είναι πραγματικά συντριπτικά θα έλεγε κανείς, όσον αφορά την τυφλή υπακοή στον Αρχηγό, την απαρέγκλιτη ιεραρχία, την αυστηρή πειθαρχία, την εγκληματική δράση των Ταγμάτων Εφόδου της Χρυσής Αυγής, αναφέρθηκαν σε αυτά αναλυτικά οι προηγούμενοι συνάδελφοι της ΠΑ.

Από την πληθώρα των σημαντικών εγγράφων αποδεικνύεται ότι οι βίαιες εγκληματικές πράξεις, δεν είναι κάποιες “κακές” ή “άτυχες” στιγμές της Χρυσής Αυγής, αλλά συστατικό στοιχείο της λειτουργίας και της δράσης της, είναι στο ίδιο το DNA της.

Αξίζει, για παράδειγμα μόνο, να επισημανθεί η φράση του Αρχηγού της, του κατηγορούμενου Μιχαολιάκου, σε ομιλία του για τη δράση της Χρυσής Αυγής: “Στο σκοτάδι γίνονται οι καλύτερες δουλειές”, λέει εμφαντικά. Ας θυμηθούμε ότι στο σκοτάδι έγιναν η δολοφονία του Φύσσα, η δολοφονική επίθεση στους Αιγύπτιους ψαράδες, η δολοφονική ενέδρα στους κομμουνιστές και συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, για να περιοριστούμε μόνο σε αυτές. Στο σκοτάδι άλλωστε, είναι γνωστό ότι κάνουν τις “καλύτερες δουλειές” τους, όλες οι εγκληματικές οργανώσεις.

2.- Το συγκεκριμένο αποδεικτικό υλικό, όμως, είναι ιδιαίτερα διαφωτιστικό -και σε αυτό ήθελα να αναφερθώ ιδιαίτερα- όσον αφορά το κίνητρο της εγκληματικής δράσης της Χρυσής Αυγής. Από το υλικό προκύπτει, αναμφισβήτητα πλέον, ότι το κυρίαρχο κίνητρο είναι η ναζιστική -και όχι μόνο στενά η ρατσιστική- ιδεολογία της.

Η ιδεολογία αυτή, η οποία ναι μεν από μόνη της δεν έχει ποινικό ενδιαφέρον, ωστόσο όταν γίνεται ένα ισχυρότατο κίνητρο για εγκληματικές πράξεις, όπως στη συγκεκριμένη υπόθεση, τότε φυσικά αποκτά. Και με αυτήν την έννοια έχει αξία να ερευνηθεί από το παρόν Δικαστήριο. Ο λόγος της σύστασης, της λειτουργίας και της δράσης της Χρυσής Αυγής, είναι η επιβολή του εθνικοσοσιαλισμού στη χώρα μας. Όμως, η επιβολή της ιδεολογίας αυτής, όπως έχει επιβεβαιωθεί με τραγικό τρόπο και ιστορικά, μπορεί να επιτευχθεί μόνο με εγκληματικές συμπεριφορές και ενέργειες, με τη φυσική εξόντωση των φυλετικών και πολιτικών αντιπάλων της.

Από τα έγγραφα προκύπτει, ότι η Χρυσή Αυγή δεν είναι μια οποιαδήποτε ακροδεξιά οργάνωση, όπως πολύς κόσμος μπορεί να θεωρεί, αντίθετα, είναι σε ρήξη με το χώρο της ακροδεξιάς. Όπως αναφέρει ο ίδιος ο Αρχηγός της *“κάθε μέλος του Λαϊκού Συνδέσμου έχει σήμερα συνειδητοποιήσει πως η ακροδεξιά είναι ο Δούρειος ίππος του συστήματος στις τάξεις μας και άρα ο μεγαλύτερος εχθρός”* (τα γεγονότα με τη βίαιη δράση της Χρυσής Αυγής

στο Μελιγαλά το 2013 το επιβεβαιώνουν). Δεν είναι ούτε μια οποιαδήποτε ξενοφοβική, ρατσιστική οργάνωση. Το διευκρινίζει πάλι σαφώς ο Αρχηγός της, “δεν είμαστε Λεπέν”, λέει χαρακτηριστικά, “είμαστε η σπορά των ηττημένων του 1945, οι εθνικοσοσιαλιστές, οι φασίστες... αυτοί είμαστε”. Οι διαπιστώσεις αυτές, έχουν μεγάλη πρακτική σημασία, όσον αφορά το είδος της εγκληματικής δράσης που αναπτύσσει, την επιλογή των στόχων της. Ένας στενά ρατσιστικός χαρακτήρας της οργάνωσης, θα εξηγούσε π.χ. τη δολοφονική επίθεση στους Αιγύπτιους ψαράδες, τη δολοφονία Λουκμάν, τις εκατοντάδες άλλες επιθέσεις σε μετανάστες εργάτες που έχει διαπράξει η Χρυσή Αυγή, ωστόσο δεν θα μπορούσε να εξηγήσει τη δολοφονία Φύσσα, τη δολοφονική ενέδρα στους κομμουνιστές και συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ και τόσες άλλες επιθέσεις σε βάρος Ελλήνων. Μόνο με τον υπαρκτό, βαθύτερο ναζιστικό χαρακτήρα της οργάνωσης, μπορεί αυτές να ερμηνευθούν ολοκληρωμένα.

Είναι χαρακτηριστικό για την αξία που αποδίδει η Χρυσή Αυγή, στη λεγόμενη, ναζιστικής έμπνευσης, φυλετική καθαρότητα, το Ερωτηματολόγιο στους πυρήνες υποδοχής της οργάνωσης, που αναγνώστηκε: Ερωτάται το υποψήφιο νέο μέλος: *Ποια πράξη θεωρείτε βαρύτερο ηθικό παράπτωμα : τη διακίνηση ναρκωτικών, την παιδερασία ή τη φυλετική μείξη (με την επεξήγηση γάμος λευκής-μαύρου)*, με ζητούμενη απάντηση προφανώς την τρίτη.

Ανατριχιαστική αλλά άκρως αποκαλυπτική για τη ναζιστική ιδεολογία της Χρυσής Αυγής είναι η αναφορά του Μιχαλολιάκου στους Εβραίους της Θεσσαλονίκης, στο σχετικό βίντεο που παρουσιάστηκε, όπου επιχαίρει για τη φρικαλέα εξόντωσή τους στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης του Χίτλερ, ενώ μάλιστα τους ειρωνεύεται και τους χλευάζει προκλητικά για τα μαρτύριά τους, λέγοντας χαρακτηριστικά “...πήραν το τρενάκι και πήγαν ένα ωραίο μαγευτικό ταξίδι, σε ένα πανέμορφο τοπίο για χειμερινές διακοπές, όπου απολάμβαναν στα κτίρια με τις ψηλές καμινάδες, τις μεταφυσικές ανησυχίες τους...”.

Το έγγραφο για τη Μάχη της Κρήτης, που περιέχεται στο σκληρό δίσκο της Ουρανίας Μιχαλολιάκου, είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικά, γιατί στη συγκεκριμένη περίπτωση, από τη μια μεριά επιτιθέμενοι εισβολείς ήταν Γερμανοί, από την άλλη Έλληνες αμυνόμενοι και η Χρυσή Αυγή όχι απλώς παίρνει σαφώς το μέρος των Γερμανών, τους οποίους και εξυμνεί ως ήρωες, αλλά απαξιώνει και συκοφαντεί τους Έλληνες, χαρακτηρίζοντάς τους αφελείς και μαχαιροβγάλτες. Αναδεικνύεται έτσι, ότι το πραγματικό αντίπαλο δίπολο γι’ αυτήν, δεν είναι το Έλληνες από τη μια – ξένοι από την άλλη, όπως το εμφανίζει στον πολύ κόσμο, αλλά υπέρμαχοι της ναζιστικής ιδεολογίας που ασπάζεται η Χρυσή Αυγή από τη μια μεριά και αντίπαλοι της επιβολής αυτής της ιδεολογίας από την άλλη μεριά, ανεξαρτήτως εθνικότητας.

3.- Μήπως όμως η ιδεολογία αυτή επικρατούσε στη Χρυσή Αυγή μόνο κατά την πρώτη περίοδο μετά την ίδρυσή της και σταδιακά εγκαταλείφθηκε; Τα έγγραφα αποδεικνύουν ότι κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Η προσήλωσή της στη ναζιστική ιδεολογία από την ίδρυσή της μέχρι και σήμερα, προκύπτει από την πληθώρα των συντριπτικών στοιχείων που περιέχονται στα αναγνωστέα έγγραφα. Για παράδειγμα, η χαρακτηριστική δήλωση του Μιχαλολιάκου που προανέφερα: *“Είμαστε η σπορά των ηττημένων του 1945, οι εθνικοσοσιαλιστές, οι φασίστες”*, δεν είναι της δεκαετίας του 1980, είναι του 2012. Ο κατηγορούμενος Κασιδιάρης, ο οποίος σε άρθρο του στην εφημερίδα της «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ», χαρακτηρίζει τον Αδόλφο Χίτλερ *«... μέγα κοινωνικό αναμορφωτή και οργανωτή ενός προτύπου Κράτους... που ανάλογό του δεν υπήρξε ποτέ στο σύγχρονο κόσμο»*, καθώς και *«... ύψιστο στρατηγικό νου, ηγέτη, κοινωνικό αναμορφωτή και στρατηγική ιδιοφυΐα »*, τα γράφει αυτά το 2011, όχι στις αρχές της δεκαετίας του 1980. Οι ναζιστικές αρχές, αντιλήψεις και πρακτικές, τα κάθε είδους ναζιστικά σύμβολα, γνήσια ή παραλλαγμένα, είναι παντού παρόντα σήμερα, στη λειτουργία και τη δράση της οργάνωσης, στην καθημερινή ζωή των στελεχών της. Συνομολογείται άλλωστε και από τον ίδιο τον Αρχηγό της, ο οποίος αναφέρει κατηγορηματικά: *“Η Χρυσή Αυγή είναι το μόνο κόμμα που δεν έχει αλλάξει ιδέες και θέσεις από την ίδρυσή του”*. Υπάρχει άραγε κανείς σοβαρός και αμερόληπτος άνθρωπος σήμερα, μετά την αποκάλυψη της σωρείας αυτών των στοιχείων, ο οποίος να μπορεί να αμφιβάλει βάσιμα για το ναζιστικό χαρακτήρα της Χρυσής Αυγής; Υπάρχει κανείς σοβαρός και αμερόληπτος άνθρωπος να μπορεί να δεχτεί τον ισχυρισμό ότι είναι απλώς Έλληνες εθνικιστές και τίποτα παραπάνω, όπως θέλουν να υποδυθούν στο πλατύ κοινό στο οποίο απευθύνονται; Μόνο ως ανέκδοτο πλέον -επιτρέψτε μου να πω- θα μπορούσε να εκληφθεί ένας τέτοιος ισχυρισμός.

4.- Επιπλέον, τα συγκεκριμένα έγγραφα που αναγνώστηκαν, μας προσφέρουν και χρήσιμο υλικό προκειμένου να εξηγήσουμε και το γιατί καταφεύγει η Χρυσή Αυγή στον αναμφισβήτητο πλέον διπλό λόγο, στον οποίο αναφέρθηκαν αρκετοί μάρτυρες κατηγορίας (όπως ο Σταύρου και άλλοι), μας δίνουν συγκεκριμένη απάντηση στο ερώτημα γιατί δεν έχει το θάρρος να ομολογήσει στο ευρύτερο κοινό την πραγματική ναζιστική ιδεολογία της, αλλά περιορίζει την καθαρή υπεράσπιση και διάδοσή της, ως επί το πλείστον, στο στενό πυρήνα των μνημένων στις γραμμές της και των γύρω από αυτούς.

Αναφέρει σχετικά ο Μιχαλολιάκος: *“Στην Ελλάδα είναι προφανής ο λόγος της χαμηλής απήχησης του εθνικοσοσιαλιστικού μηνύματος... (είναι) η απουσία εθνικοσοσιαλιστικής παράδοσης, η συστηματική κατασκευοφάντηση των εθνικοσοσιαλιστικών ιδεών μέσω της μυθοποιημένης “Εθνικής Αντίστασης”*. Είναι ευνόητο, λοιπόν, ότι αυτή τη χαμηλή απήχηση, που πηγάζει από τον αποτροπιασμό που νιώθει ο ελληνικός λαός για τις ναζιστικές

θηριωδίες στη χώρα μας, η Χρυσή Αυγή δε θέλει να την εισπράξει, της είναι εμπόδιο στην αύξηση της επιρροής της, εξ ου και ο υποκριτικός διπλός λόγος της στο πεδίο της ιδεολογίας. Όπως προκύπτει από τα έγγραφα, κυρίως από τα ίδια τα λεγόμενα του Αρχηγού της, έχει επιλέξει τελικά, προκειμένου να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα, την εξής τακτική: Απεύθυνση στον πολύ κόσμο, με το μανδύα πολιτικού κόμματος και με εργαλείο τον εθνικισμό, ώστε να αποκτήσει διεισδυτικότητα, επιρροή και ισχύ, διατήρηση και ενίσχυση παράλληλα της ναζιστικής φυσιογνωμίας, του εγκληματικού χαρακτήρα και δομής της οργάνωσης. Φυσικά, η ισορροπία ανάμεσα στα δύο, το πραγματικό πρόσωπό της από τη μια και το προσωπαίο της από την άλλη, δεν είναι εύκολη υπόθεση, γι' αυτό και συχνά εκτίθεται.